

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ו 18-03-20050 גורמן נ' הרשות לזכויות ניצולי השואה משרד האוצר

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטים שבח יהודית, סג"נ, שאול שוחט, יונה אטדגי

מערער שמחה סברן גורמן
בעצמו

נגד

משיבה הרשות לזכויות ניצולי השואה משרד האוצר
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עשור

פסק דין

- 1
2 1. המערער, יליד 08.11.1940, אשר עלה ארצה בשנת 1957, מוכר על ידי המשיבה כזכאי לקבלת
3 מענק שנתי לפי חוק הטבות לניצולי שואה, התשס"ז-2007. משהמשיבה דחתה את תביעתו לקבלת
4 קצבה חודשית בהתאם לחוק זה, הנסמכת על טענתו לפיה שהה עם הוריו בגטו מינסק החל מחודש
5 אוגוסט 1941 ועד לחודש מרץ 1943, הגיש המערער ערר שהתברר לפני ועדת העררים לפי חוק נכי
6 רדיפות הנאצים (מותב השופטת בדימוס רבקה גרינברג, פרופ' זהבי, ועו"ד אברהם בן קרת; להלן –
7 הועדה).
8
9 2. בפסק דינה מיום 18.02.2018 דחתה הועדה את הערר שהוגש על ידי המערער, בנימוקים
10 הבאים: "התביעה לגרמניה והתצהירים הם בשפה הגרמנית ולא תורגמו"; ממסמך הצלב האדום - מ/7
11 למוצגי המשיבה "שיש לראותו כאובייקטיבי, יש להסיק כי אבי הע[נ]רר עזב את מינסק עם העורר
12 התינוק בשנת 1940 עוד לפני הקמת הגטו במינסק"; וכן תמיהה "על כך שהעורר לא הזכיר כל תביעה
13 שהגיש אביו, וייתכן שכך לאור האמור במסמך של הצלב האדום".
14
15 3. המערער לא השלים עם דחיית עררו והגיש את הערעור שלפנינו. המערער טוען כי התרגומים
16 המונחים לפני בית המשפט שלערעור (תביעת אמו, התצהיר מטעם יעקב זינגר, והתצהיר מטעם רגינה
17 ציגלשטיין) הונחו גם הונחו לפני ועדת הערר; כי מסקנת ועדת הערר לפיה עזבה המשפחה את מינסק
18 עוד בשנת 1940 אינה עולה בקנה אחד עם לידתו רק בחודש נובמבר 1940, עם קבלת תביעתה של אמו,
19 עם התצהירים שהוגשו ועם אישור הצלב האדום, שאף ממנו לא עולה התאריך שהמשיבה רואה בו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ו 18-03-20050 גורמן נ' הרשות לזכויות ניצולי השואה משרד האוצר

תיק חיצוני:

- 1 4. המשיבה תומכת בפסק דינה של הועדה מטעמיו. עוד היא מפנה ל-**מ/6**, ממנו עולה לטעמה כי
2 אבי המערער עבר בשנת 1940 מהעיר מינסק לעיר בוברויסק, וכי ממסמך הצלב האדום עולה כי ביום
3 26.07.1941 נמלטו הורי המערער מהעיר בוברויסק למחוז צ'קלוב.
4
- 5 5. דין הערר להתקבל, וזאת מהטעמים באים:
6
- 7 א. אף ב"כ המשיבה מאשר, שלא כפי קביעת הועדה, כי תרגום שני התצהירים המוזכרים לעיל
8 (יעקב זינגר ורגינה ציגלשטיין) היה מונח בפני הועדה הנכבדה. אף אם לא הונח בפני הועדה הנכבדה גם
9 תרגום התביעה שהוגשה על ידי אמו של המערער, והמערער טוען כי הונח גם הונח, הרי ניתן להבחין
10 בתאריכים המופיעים בתביעה גם בנוסח המקורי.
11 מתביעת האם שהוגשה בשנת 1967, וכן מהתצהירים שנחתמו אף הם בשנת 1967, עולה שמשפחת
12 המערער שהתה בגטו מינסק בתקופה 1941-1943. התצהירים נערכו כמה עשורים לפני שהמערער
13 הגיש תביעתו.
14
- 15 ב. אף הועדה הנכבדה קבעה כי "**המשיבה לא סתרה את העובדה שהאם אכן קיבלה תגמולים**
16 **מגרמניה**" על יסוד התביעה שהגישה לשלטונות גרמניה בשנת 1967, ואנו סבורים שקבלת תביעתה,
17 שנסמכה על הצהרתה לפיה שהתה בגטו מינסק בתקופה אוגוסט 1941 – מרץ 1943, ראויה לשמש אדן
18 נוסף התומך בתביעת המערער.
19
- 20 ג. הועדה הביעה תמיהה על כי המערער לא הזכיר תביעה שהגיש אביו לגרמניה וקבלתה, אלא
21 שהמערער טוען בפנינו כי גם אביו קיבל רנטה מגרמניה במשך 20 שנה, והמשיבה לא חלקה על אמירתו
22 ז.
23
- 24 ד. הועדה סמכה, כאמור, את מסקנתה בעיקר על אישור הצלב האדום, וליתר דיוק, על תרגום
25 המסמך כפי שהוגש לה על ידי המשיבה (**מ/7ב**), בו צוין בעברית "**26.7.41 כרטיס רישום נערך 19 יוני**
26 **1943**" והסיקה ממנו כי משפחת המערער נמלטה ממינסק עוד בחודש יולי 1941 ולא בשנת 1943 כפי
27 טענת המערער, בעוד שהגטו סגר את שעריו רק בחודש אוגוסט 1941.
28 אלא שהמסמך המקורי (**מ/7א**), שלהלן יובא כפי שהוא במקור, אינו תואם את פרשנות הוועדה:

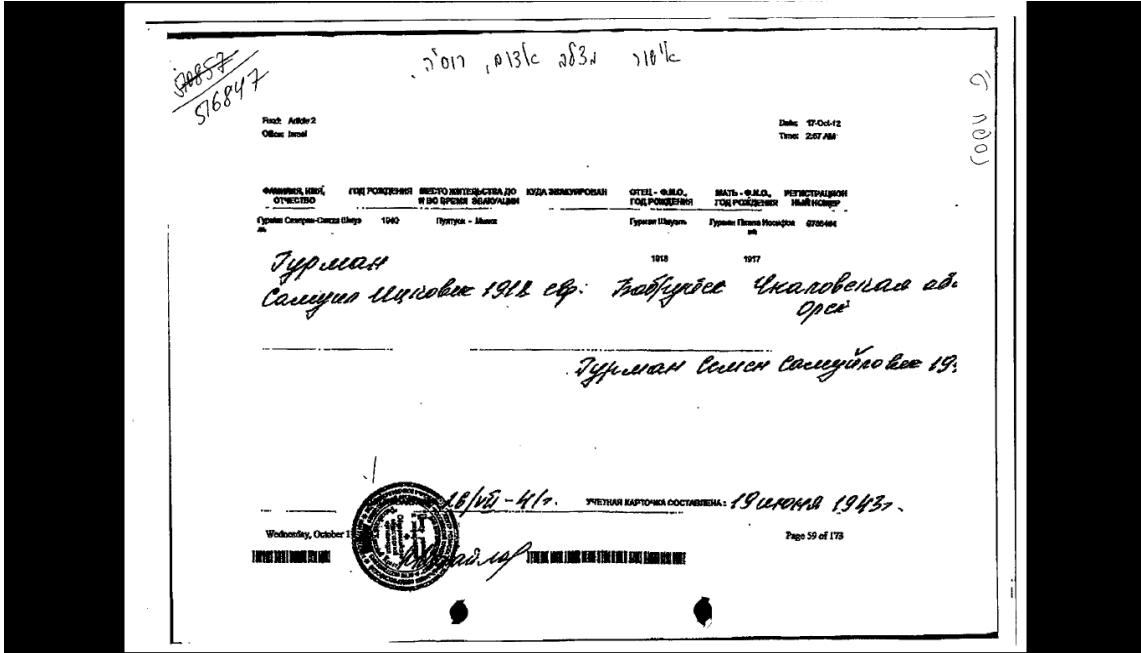

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

ע"ו 18-03-20050 גורמן נ' הרשות לזכויות ניצולי השואה משרד האוצר

תיק חיצוני:

1
2

3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

רואות עינינו שבמסמך מ/7 לא מופיע התאריך 26.07.1941, כי אם הכיתוב: 18/10-41.
 עת האות או הספרה שנרשמה במקור אחרי הלכסן לא ניתנת לזיהוי.
 לא מקובלת עלינו עמדת המשיבה לפיה יש לקרוא את הכיתוב "41" כ"41", כך שהקו האלכסוני מבטא את הספרה 1, משלא ברור כלל כי הכיתוב לעיל מבטא תאריך. אף אם בתאריך עסקינן הרי אופן כתיבתו אינו מתיישב עם אופן כתיבת התאריכים והספרות במסמך בהקשרים אחרים - עת החודש נרשם במילים - והספרה "1" (1 ולא 1). יתרה מכך, דווקא תאריך עריכת המסמך - 19 ביוני 1943 עשוי לתמוך בטענת המערער כי משפחתו ברח מהגטו רק בשנת 1943.

ה. המשיבה מנסה לתמוך במסקנת הוועדה אף במסמכים שהוועדה לא נתנה עליהם את הדעת בפסק דינה, כשהיא מכוונת ל-מ/6 ממנו עולה לטענתה כי אביו של המערער הגיע לבוברויסק עוד בשנת 1940, אלא שטענתה זו לא עולה בקנה אחד עם טענתה האחרת, זו שבסעיף 14 לעיקרי הטיועון מטעמה, לפיה עולה מהמסמכים כי "ביום 26 ביולי 1941 קודם למועד סגירת גטו מינסק או גטו בוברויסק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ו 18-03-20050 גורמן נ' הרשות לזכויות ניצולי השואה משרד האוצר

תיק חיצוני :

- 1 נמלטו המערער ומשפחתו מזרחה...". אף מ/8 אינו עומד בסתירה לגרסת המערער משאינו נושא
2 תאריך.
3
4 6. אף בלא שניתן את הדעת למטרתו הסוציאלית של חוק ההטבות ולצורך לבחון את התביעות לפיו
5 בלב פתוח, באוזן שומעת ובנפש חפצה, הרי די בראיות שהוגשו על ידי המערער על מנת לחצות את
6 משוכת מאזן ההסתברות הנדרשת במשפט האזרחי – באופן המצדיק את קבלת תביעתו.
7
8 7. אנו מורים אפוא על קבלת הערעור באופן שעל המשיבה להכיר בתביעת המערער לפי סעיף 3
9 לחוק ההטבות.
10
11 ניתן היום, ג' סיוון תשע"ח, 17 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

יונה אטדגי, שופט

שאול שוחט, שופט

יהודית שבח, שופטת, אב"ד

- 12
13
14
15
16
17
18